

gyon gyakran szavalják vagy tíz év óta. Végvárit nem végeztek ki, hála Istennek (hogy is képzelte a lap rovatvezetője, hogy egy ilyen kivégzés csak egy jegyzetnyi zajt üssön Európában?), ellenben a rovatvezető valóban kivégezte a maga irodalmi tekintélyét tudatlanságokozta baklövésével.

Ezért tanulság: irodalmi rovatvezetőnek csak akkor «eredj, ha — *tudsz!*»
Sovén.

Költészet és valóság.

Nemrégiben egy készülő törvényjavaslattal kapcsolatban patetikus cikkeket olvashattunk a sajtó szent hivatásáról. Különösen a haladó eszméknek kissé elaggott vezérorganuma volt hangos a szólásszabadság védelmében és emlegette az ujságírás magasabb feladatait. A lap belsejében azután mindjárt gyakorlati példát is adott az elméletre. Kiabáló hírei és táviratai között napokon keresztül hozzájuk teljesen hasonló fogalmazásban tudósítások jelentek meg, amelyek fantasztikus amerikai tervről számoltak be. Vastagon szedett fő- és alcímek hirdették a nagy

szenzációt ilyenformán: «Az ötszázemeletes új Babel a megvalósulás előtt. Az előzetes tárgyalások befejeződtek. — Weber Wolf nyilatkozata». A nagyobb hitelesség kedvéért a newyorki polgármester is szerephez jutott a hírekben, ahol napról-napra döntő tanácskozássokról, váratlan akadályokról, az építkezés megindulásáról értesülhetett a meglepett olvasó. Csak a tudósítások végén szerénykedett egy gyanus mondat: «Károly Sándor rövidesen részletesen be fog számolni az eseményekről», aki az avatottabbaknak elárulta, hogy a fantasztikus terv valójában fantasztikus regénytéma (a könyv azóta meg is jelent) és az érdekes hír csupán érdekes reklámötlet. Úgy látszik a sajtónak ma a legszentebb hivatása új meg új reklámokat kitalálni, amelyekből lassankint egyetlen rovatban sem lehetünk biztonságban. A szólásszabadság helyett talán inkább a jámbor olvasó szorulna védelemre, akit kedvenc ujságja politikai cikkeiben rendszeren az orránál fogva vezet, «színes» gyilkosság-riportjaival agyongyötör, reklámjaival és fizetett kritikáival pedig egyszerűen bolonddá tesz.
Argus.

E hó 17-én Székely írók estélya a Zeneművészeti Főiskola nagytermében.

A NAPKELET minden közleményéért írója felel. A folyóirat szerkesztője: TORMAY CECILE; s. szerkesztője: HARTMANN JÁNOS. A kiadásért felelős: HEGEDŰS ISTVÁN.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. — Nyomdaigazgató: KOHL FERENC.